

ГРИГОРІЙ САВИЧ СКОВОРОДА МИНУЛЕ ТА СУЧАСНЕ

Пономаренко Ю.О.

Науковий керівник: Садовніков О.К.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ponomarenkoulia344@gmail.com

Вступ. Філософ, поет, педагог, богослов, можливо, і композитор літургійної музики, видатний Григорій Савич Сковорода. Людина, про яку знають не тільки в Україні, а і за кордоном. Його неймовірний талант дійшов до сьогодення. Їм захоплюються. Читають та вивчають його твори. Занурюються у філософські роздуми. Вшановують пам'ять видатного слобожанського філософа. Український літературознавець і політик, директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України М. Жулинський влучно зазначав: «Григорій Сковорода, мов та Діва Божа, – істина, хто в убогості творив промисел Божий – продовжував рід людський, примножував для власної вигоди чесною працею добро»

Мета дослідження. На підставі різних поглядів та відношень до творчості Г. С. Сковороди провести аналіз сучасного значення видатного народного філософа.

Матеріали та методи. Основу матеріалів для проведення аналізу складають погляди та дослідження творчості та біографії Г. С. Сковороди Д. І. Багалія – історика та краєзнавця, Г. М. Верби – дослідника творчості Сковороди та його біографа, М. Т. Рильського – поета та літературознавця. Що дає змогу на підставі методів порівняння та аналізу досягти мети дослідження.

Результати дослідження. Григорій Савич Сковорода все своє життя займався саморозвитком і самопізнанням. Філософ говорив: «Нам не добре від того, що ми знаємо багато зайвого, а не знаємо найпотрібнішого: самих себе. Не знаємо того, хто живе в нас. Якби ми знали і пам'ятали те, що живе в кожному з нас, то життя наше було б зовсім інше.

Так Григорій Сковорода і провів своє життя у пошуках себе. Починав змалку і закінчував грандіозністю. Людина, яка змогла відкрити і пізнати самого себе та свої потреби. В своїй теорії «трьох світів» філософ стверджувала, що людина – це мікрокосмос, природа – макрокосмос, все це ментальні прояви сутності людини, які розкриваються завдяки світу символів, дешифровку якого Григорій Савич робив за допомогою знання, переданого до людей через Біблію, через Божу мудрість, яку прагне осилити людина.

Не все вдалось Сковороді, але шлях пізнання відкривався для людини і Григорій Савич ступив та йшов цім шляхом. А це надавало та надає натхнення як людям його часів, наступних та сучасних. Багато співвітчизників Сковороди, та не тільки співвітчизників, захоплюються його філософськими роздумами, творами та отримують взірєць з його педагогічної мудрості та досвідченості. Але ж величчя Сковороди не в тому, що він став недосяжним прикладом, а в тому що він вчив цінувати кожне життя, кожную його мить, та обирати власний шлях через пізнання себе і навчатись обирати головне в життя не витрачати його зайве.

Це робить Григорія Савича Сковороду сучасним як ніколи, в умовах суспільства споживання, в умовах протиставлення диктаторських режимів та імперських бажань інтересам демократичного суспільства та можливостей для розвитку людини. Але ж цінність Сковороди для сучасної людини ґрунтується на його значущості для на наших попередників, які не втратили, а навпроти зберегли та закріпили пам'ять про народного мислителя.

Так Дмитро Іванович Багалій, усім відомий як історик, філософ та громадський діяч, ректор Імператорського Харківського університету. Він Захоплювався Сковородою, надавав йому велику шану, досліджував життя і творчість Григорія Сковороди та присвятив йому

щонайменше десять праць. Багалій переконливо обґрунтував місце філософа в культурному й громадському житті Слобожанщини, України, та пов'язав вчення Григорія Сковороди з усім попереднім ходом розвитку філософської думки підтверджуючи його світове значення.

Григорій Митрофанович Верба перший хто дослідив весь корпус церковнослов'янських віршів, які цитує Сковорода у своїх творах і листах, а це десть близько 4000. Надав можливість роздивитись слобожанського філософа з позиції самого Сковороди як християнського філософа та отримати спробу доторкнутись до сакрального світу самобутньої символічності філософії українського Сократа.

Максим Рильський писав про Григорія Сковороду так:

«Благословенні ви, сліди,
Не змиті вічності дощами,
Мандрівника Сковороди,
З припорошеними саквами,
Що до цілющої води
Простує, занедбавши храми».

Говорячи про те, як Григорій Савич Сковорода мандрувавши, пізнаючи себе і справжні цінності, переступив через усі перешкоди, які строював для нього світ в якому він був. Сковорода починає завжди з себе, та закінчує собою збагачений мудрістю, що і надає йому сил протистояти світові, який намагається його піймати та відкрити.

Висновки. Сковорода вчив, що «всяка праця благословенна Богом». Але в умовах людського життя щастя людини полягає саме в тому, що вона все має шукати правди. У кожного з нас є різні шляхи та кожен в праві вибрати собі свій шлях пізнання. Кожен має право вдосконалювати самого себе. Головною метою є те, що вдосконалюючи себе ми вдосконалюємо і світ. Тим самим, на скільки ми будемо реалізовувати свої досягнення, пізнавати самих себе, на стільки ж і буде вдосконалюватись світ коло нас. Ми творці свого майбутнього. Тож, цитуючи Григорія Савича: «Щоб пізнати Бога, треба пізнати самого себе. Поки людина не знає Бога в самім собі, годі шукати його в світі», хочу зазначити, що саме зараз час пізнавати себе і будувати світ починаючи з себе.

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ ЗДОРОВ'Я В РИМСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

Потапенко К.С.

Науковий керівник: Савіна В.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

potapenkokaterina05@gmail.com

Вступ. Публікацію присвячено аналізу латинських афоризмів з точки зору інтерпретації в них концепту ЗДОРОВ'Я. Оскільки здоров'я і тривалість життя людей – це найважливіші показники культури й добробуту суспільства, предметом наших наукових зацікавлень є семантичні особливості концепту ЗДОРОВ'Я на матеріалі латинських паремій. Аналіз набуває особливої актуальності, оскільки дозволяє визначити специфіку розуміння стародавніми римлянами досліджуваного концепту, окреслити особливості їх внутрішнього світу та культури, етноспецифічні риси їх ментальності та біоетики.

Мета дослідження. Мета даної роботи полягає у виявленні семантичних особливостей афористичних одиниць, що вербалізують концепт ЗДОРОВ'Я в латинській мові.